

7. L'escoltisme una educació activa.

El compromís amb el grup.

Camp d'estiu a Isalzu(Navarra), pioners del AE Ramon Llull 1977, cedida per Mateu Barceló.

L'escoltisme és un moviment de voluntaris. Des de la seva fundació, el principi més important és el que els seus membres ho són per pròpia voluntat i l'escoltisme fa d'aquest tema tot una virtut i un cerimonial. La pertinença al moviment es fonamenta en uns postulats que d'una forma o d'altre vinculen als seus membres. El primer i principal postulat és la llei, un decàleg que l'escoltisme exigeix que els seus membres entenguin, reflexionin i acceptin com a norma de conducta, en el grup i en la vida diària. La forma de demostrar s'accepta la llei i que s'esta disposat a complir-la és pronunciant la promesa. En una cerimònia que tots els membres del grup hi assisteixen i on l'aspirant es compromet públicament a complir amb la llei escolta. Les paraules de la promesa, varien amb els temps i els llocs o països, però en el fons el contingut és el mateix.

Cerimònia de promesa en una sortida al Castell d'Alaró del Clan Pius XII el 1963, cedida per Neus Pujol.

Es promet complir la llei escolta, i amb ella tots els reglaments i normes de l'escoltisme. Després de pronunciar la promesa, l'aspirant esdevé escolta, i ja podia lluir el fulard, que es col·loca al mateix acte. La promesa és l'acte d'acceptació voluntària de l'escoltisme i la cerimònia és l'acceptació mútua de l'aspirant i de l'organització.

El progrés personal.

L'estímul al progrés personal en el compromís amb els principis escoltes i amb l'aprenentatge de tècniques es un dels elements del mètode escolta. El reconeixement del progrés que cada un fa, superant proves o demostrant el seu grau de compromís, a l'escoltisme es fa de manera pública, en cerimònies més o menys rituals que han evolucionat amb el temps que solen comportar l'entrega d'insígnies o distintius.

El treball en equip.

Tot i que l'escoltisme pretén formar individus, per mitjà del seu progrés personal, no oblidia la importància del treball en equip i de fet tota l'organització es fonamenta en el bon funcionament del treball en equip ja que en això consisteix el sistema patrulla i a sobre d'aquest sistema és troba estructurat a tots nivells l'escoltisme, des de les etapes més joves fins a les més adultes i fins i tot les estructures dirigents, és pretén formar equips fortament aglutinats per poder aconseguir una millor eficàcia de la seva feina.

L'escolta és hàbil.

La formació de les habilitats manuals és un dels objectius important del mètode escolta des dels seus orígens. És una de les dimensions educatives que no podien ser descuidades en un projecte d'educació integral com pretenia l'escoltisme i a més l'aprenentatge de tècniques manuals cobra un valor simbòlic fonamental per formar el caràcter d'aquests home i dones que han de saber desfer-se sols en el medi natural. A les arrels de l'escoltisme catòlic català de la postguerra amb tantes influències a l'escoltisme mallorquí, s'observa també una oposició al tecnicisme que pogués atrofiar les capacitats humanes d'actuar directa i físicament sobre el medi. La importància de preservar el romanticisme en una època dominada per la tecnologia i de lluitar contra el confort burgès que propugnaven autors com Saint-Exupéry - que tanta influència va tenir en l'escoltisme català i mallorquí de finals del cinquanta i seixanta - reforçarà encara més el valor de les activitats manuals en el projecte educatiu de nostre l'escoltisme.

AE Sant Xesc (Es Pil·lari) Palma. Ensenyant a fer pa en un campament d'estiu a Sa Costera el 1983. foto cedida per Llorenç Sastre.

Al llarg d'aquests cinquanta anys d'escoltisme mallorquí sempre han ocupat un espai important de les biblioteques escoltes els llibres i les fitxes d'activitats manuals moltes d'elles publicades per

associacions escoltes de tot arreu. Les activitats manuals - fer pa o carbó; modelar siurells o pastorets o treballar la pauma per fer senalles i cistells -han servit també per aproximar els escoltes a la cultura popular mallorquina.

El Joc

AE. Sa Marjal de Sa Pobla. Preparats per a fer un joc de carrera de sacs, en el Camp Sant Jordi 2002. cedida per Albert Palou.

S'ha dit que l'escoltisme és com un gran joc. Realment el joc és considerat un instrument fonamental de l'educació moderna. El joc, és una activitat lliure i motivadora que implica totes les capacitats humanes i els exercita. La intel·ligència, la voluntat i les capacitats físiques actuen amb el joc. El joc és comunicació, és relació i és transmissió de valors i de cultura. El joc és una forma d'assumir responsabilitats, d'actuar d'acord amb les normes grupals, d'acostumar-se al funcionament de les societats democràtiques i a ser solidari, de treballar la imaginació, de preveure, de planificar i d'aprendre a avaluar els resultats de les nostres actuacions.

Grup de llobatons fent un treball. AE Sa Marjal de Sa Pobla, anys 2000. cedida per Albert Palou.

"Mai l'infant posa en activitat totes les seves possibilitats creadores amb tant d'entusiasme com en el joc. Per tant, presentam-li tot treball com si fos un joc i sabrem que l'infant fa tant com pot. Valguem-nos del joc per realitzar qualsevol exercici educatiu, però no caiguem en la temptació de voler donar al joc unes finalitats instructives. El joc té per si sol prou sentit educatiu: no volguem superar-lo, més bé ajudem al llobató a que jugui bé."

Rosa Amengual Pizà. Adjunta Branca Llobatons.

Moviment Scout Catòlic; Circular gener 1968, p. 4